

Medlem fra Helsingør (C. Thomsen). Det ærede Medlem begyndte med at udtale sig mod, at han og hans Meningsfæller i Højre under Hærløvsforhandlingerne i 1880 skulde have frasagt sig det fortsatte Arbejde for at faa opfyldt deres Ønsker i Retning af Kjøbenhavns Befæstning. Denne Indsigelse havde det ærede Medlem ingenlunde behøvet at fremsætte, thi jeg havde aldeles ikke udtalt noget saadant. Nej, det jeg udtalte, og som jeg tror er rigtig, er, at de Forudsætninger, som ogsaa Højre gik ud fra den Gang, siden have vist sig at være bristede. Jeg stal i den Henseende minde om, hvad jeg maatte ikke citerede fuldstændig korrekt i Gaar, hvad man i Betænkningen over Hærløvsforslaget i 1880 udtalte fra Højremindretallets Side, idet man udtalte sig til Gavn for Kjøbenhavns Befæstning. Man spørger til, at man erkender, „at Meningerne inden for Tingets Midte ere saa delte angaaende Spørgsmaalene om, hvorvidt Befæstningsanlæg overhovedet skulde indgaa som Led i vort Forsvarsvæsen, om Valget af de Steder i Riget, der eventuelt vilde være at befæste, om Anlægene skulde være permanente eller Feltværker eller en Forbindelse af begge Dele, at Rigsdagen har et berettiget Krav paa at faa disse Spørgsmaal forelagte til Overvejelse og Afgørelse aabent og uforbeholdent.“ Jeg er overbevist om, at ingen af de Herrer, som understreved denne Udtalelse i 1880, paa nogen Maade tænkte sig Muligheden af, at det skulde ske, som vi siden have set foregaa. Det er det, som jeg hentydede til i Gaar, da jeg udtalte, at de Forudsætninger, hvorpaa vi byggede i 1880, jo ere bristede paa en efter al konstitutionel Opfattelse umulig Maade, og at jeg heraf slutter, at det vil være naturligt at vende tilbage til at genoptage Hærløvsforhandlingerne paa det Standpunkt, som man havde indtaget før 1880.

Endvidere udtalte det ærede Medlem fra Helsingør med en vis Styrke, at Betingelserne for, at naa til en almindelig konstitutionel Overenskomst laa i denne Sag, og at, dersom man ikke imødekøber de Forbringer, som stilles i Retning af Bevillinger til Kjøbenhavns Befæstning, dens Befæstning o. s. v., vilde en Overenskomst være umulig. Det ærede Medlem blev selvfølgelig straks taget til Indtægt af det ærede Medlem fra Storeheddinge (J. Scaevenus) og jeg forstod det saa særdeles vel. Jeg vil derfor sige til det ærede Medlem fra Helsingør, at efter min Mening bliver det ikke det ærede Medlem fra Helsingør, lige saa lidt som jeg smigter mig med, at det bliver mig, der kommer til at

dikttere Betingelserne for den endelige Overenskomst, naar den kommer. Det bliver hverken det ærede Medlem fra Helsingør, det bliver heller ikke mig, heller ikke den meget ærede Krigsminister og endnu mindst det ærede Medlem fra Storeheddinge. Stulle Bilkærene tilvejebringes for at opnaa en virkelig konstitutionel Opfattelse her til Lands, vil det komme frem af — ja, hvad skal jeg kalde det — af den stille Magt, der vokser op i Landet og til sidst vil komme til at diktere Betingelserne. Men jeg vil føje til, maaste som et lille Bink til det ærede Medlem, at jeg ikke tror, at Bestræbelserne for at tilvejebringe noget saadant egentlig fremmes ved, at man opstiller saa kategoriske Betingelser, som der kom fra det ærede Medlem fra Helsingør.

Det ærede Medlem fra Ringløbing (J. C. Christensen) udtalte sig mod overhovedet at optage en Forhandling af denne Sag og lade den gaa til anden Behandling, og han gjorde den Opfattelse gældende, at Folketinget hidtil havde udelukket militære Lovforslag fra sine Forhandlinger. Det er en forkert Forudsætning fra det ærede Medlems Side, det er jo vitterligt ikke Tilfældet. Ikke alene har man forhandlet militære Lovforslag, men midt under Provisoriet, ja, under afdøde Bergs Ledelse, blev der jo ikke alene forhandlet, men ogsaa vedtaget adskillige militære Love, jeg skal nævne Kasernerne, Geværlovene, og allernærmest ligger det jo for det ærede Medlem, som sidder i Finansudvalget, at erindre, at han der sidder og forhandler om en aarlig Bevilling af 10 Millioner til Krigsministeriet og af 5—6 Millioner til Marineministeriet, saa han tager fuldstændig fejl, naar han tror, at man i den Henseende har udelukket de militære Forslag fra Behandling her i Salen. Men saa gjorde det ærede Medlem gældende, at særlig af økonomiske Grunde maatte man modsætte sig en Forhandling om denne Sag. Det forekommer mig ogsaa at være en ganske mærkelig Opfattelse fra det ærede Medlems Side, thi det er jo givet, at dersom denne Sag ikke forhandles, saa vil der ikke kunne opnaas noget af det, som dog han har været med til saa godt som nogen at opstille som en Forordning fra Venstres Side: en Indskrænkning i de militære Udgifter. Det ærede Medlem vil vistnok ikke kunne paavise mig, hvorledes dette skulde kunne opnaas, med mindre man forhandler en Sag som den nærværende. Men endelig gjorde han gældende, og det tror jeg, var hans egentlige Hovedargument, at man ikke maatte indlade sig paa en Forhandling, hvorved nogen til den ene eller den anden Side kunde blive